

OB ŽIVLJENJSKEM JUBILEJU PROF. DR. FRANCA KOZJKA

Skorajda ni farmacevt, ki ne bi poznal prof. dr. Franca Kozjeka ali njegovega dela.

Zaslužni profesor za področje biofarmacije in farmakokinetike je farmacijo študiral najprej v Ljubljani, po drugem letniku pa študij nadaljeval in leta 1961 zaključil na Farmaceutski fakulteti v Zagrebu.

Najprej se je zaposlil na Zavodu za farmacijo in preizkušanje zdravil, vendar ga je usoda že čez nekaj let pripeljala na Odsek za farmacijo na tedanji Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo (FNT). Sprva se je posvetil farmacevtski tehnologiji, nato pa je po doktoratu v Franciji in izpopolnjevanjih v Švici, Franciji in Italiji razširil področje svojega raziskovanja in poznavanja še na stabilnost zdravil, biofarmacijo, farmakokinetiko in klinično farmacijo. Od leta 1973 je nato najprej kot izredni in potem kot redni profesor predaval številnim generacijam študentov farmacije.

Predvsem pa je bil ustanovitelj in dolgoletni predstojnik Katedre za biofarmacijo in farmakokinetiko.

Kot predstojnik Odseka za farmacijo – ki ga je vodil v treh mandatih – je leta 1970 uvedel podiplomski študij farmacije, kasneje pa še specialistični študij klinične farmacije.

Bil je zadnji dekan nekdanje velike FNT.

S svojim prvim učbenikom Uvod v biofarmacijo (1973), ki je izšel tudi v hrvaškem jeziku, je opravil pionirsko delo in na široko odprl vrata za pridobivanje znanja o tem področju, ne samo v Sloveniji, ampak tudi v vsej naši nekdanji državi. To delo je nadaljeval z Biofarmacijo I, je pa avtor tudi drugih knjig in učbenikov.

Njegova velika zasluga je vzpostavitev področja biofarmacije in pozneje farmakokinetike v Jugoslaviji. S tem je dosegel, da je Farmaceutska fakulteta v Ljubljani, ki je imela na začetku le dva letnika, v osemdesetih letih postala vodilna na tem področju v vsej Jugoslaviji.

Svojega znanja ni skrival pred drugimi, temveč ga je na široko delil na raznih tečajih, ki jih je organiziral v sklopu fakultete.

Veliko je prispeval k promociji in uveljavitvi farmakokinetike v Sloveniji in Jugoslaviji. Kot gostujoči profesor je predaval na podiplomskih študijih farmacije v Zagrebu, Beogradu, Skopju in Sarajevu ter skrbel za izobraževanje mladih farmacevtskih kadrov, ki so svoje znanje prenašali v slovensko farmacevtsko industrijo.

Organiziral oz. sodeloval je pri organizaciji številnih posvetovanj, simpozijev in kongresov v naši nekdanji državi. Med drugimi je organiziral tudi mednarodni simpozij iz farmakokinetike Pharmas 89 v Portorožu.

Ko je bil član zvezne komisije za registracijo zdravil, je sodeloval pri pripravi meril za registracijsko dokumentacijo. Po osamosvojitvi Slovenije je področje registracije zdravil vzpostavil v Sloveniji v okviru Ministrstva za zdravje RS. Bil je prvi predsednik slovenske komisije za registracijo zdravil. Zaradi znanja, odprtosti in sposobnosti navezovanja stikov je k sodelovanju pritegnil tudi druge fakultete. Zlasti pomembno je bilo sodelovanje s Fakulteto za elektrotehniko UL na področju analogno-hibridne simulacije farmakokinetičnih procesov. Rezultati tega sodelovanja so prispevali tudi k mednarodni uveljavitvi naše Fakultete za farmacijo Univerze v Ljubljani.

Prof. Kozjek se ni zapiral med stene fakultete, temveč je sodeloval tudi s farmacevtsko industrijo Slovenije in večkrat pomagal pri reševanju njenih težav in potreb.

In kje je prof. Kozjek pustil sledi v Krki?

Krki je pomagal pri organizaciji biofarmaceutskega laboratorija in prvega laboratorija za stabilnost zdravil. Pomagal je pri reševanju konkretnih težav, kot so raziskave biofarmaceutskih lastnosti aktivnih učinkovin in formulacij. Od leta 1992 do 2003 je sodeloval pri organiziranju in izvedbi številnih testiranj bioekvivalence, ki so jih izvajali v Kliničnem centru v Ljubljani in drugih bolnišnicah ter so bile bistven del registracijske dokumentacije Krkinih generičnih zdravil doma in v tujini. Vsa ta dogajanja je spremljalo nenehno izobraževanje, ki se je potrjevalo z magisteriji in doktorati naših sodelavcev.

Krkaši, ki smo z njim sodelovali, smo poleg velike strokovnosti spoznali tudi njegovo odprtost in sposobnost vzpostaviti pristne odnose z ljudmi, saj je znal prisluhniti njihovim idejam in težavam. Zaradi tega ni bil za nas le prof. dr., ampak je preprosto postal Franci. Spoznali smo njegovo družabnost, športnega duha, ljubezen do narave, hribov in ne nazadnje smo ga spoznali tudi kot dobrega poznavalca in ljubitelja slikarstva. Znal nas je popeljati v naravo, med hribe, na športne piknike in smučanje na Gorenjsko, Dolenjci pa smo njega in njegove sodelavce pogostili na Miklavževih srečanjih »teoretikov in praktikov« ob Tincinem cvičku. Mislimo, da lahko rečemo, da ima našo Krko pa tudi Dolenjsko rad in da je z veseljem prihajal med naše griče.

Dragi Franci – dragi profesor Kozjek, dovoli, da se ti ob tej priložnosti iskreno zahvalimo za tvoj veliki prispevek k razvoju Krke. Ponosni smo na čas skupnih prizadevanj in rezultatov. Iz srca ti želimo klenega zdravja, vsakodnevnih radosti in veselja, da se boš še naprej ukvarjal s svojimi konjički in uresničeval svoje ideje, ki jih je nedvomno še veliko.

V imenu Krkinih sodelavcev razvoja:

Edward Palka, Polona Vodopivec, Eli Rustja in Aleš Rotar